

DZIAŁ I SPRAWY OGÓLNE

279.

OKÓLNIA NR 7. PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 18 lutego 1950 r.

w sprawie akcji socjalnej dla pracowników państwowych i samorządowych.

W związku z uchwałą Rady Ministrów z 20 stycznia 1950 r. w sprawie wyodrębnienia środków finansowych na Fundusz Socjalny (Monitor Polski Nr A-17, poz. 173) w porozumieniu z Kancelarią Rady Państwa i Państwową Komisją Planowania Gospodarczego oraz po zasięgnięciu opinii Centralnej Rady Związków Zawodowych ustalam następujące zasady organizacyjne akcji socjalnej dla pracowników państwowych i samorządowych.

I. Kierownictwo i koordynację akcji socjalnej dla pracowników państwowych i samorządowych obejmuje Prezydium Rady Ministrów (Biuro Organizacji) i sprawować je będzie w porozumieniu z Państwową Komisją Planowania Gospodarczego i Centralną Radą Związków Zawodowych. W tym celu w ramach Biura Organizacji utworzony został Dział Akcji Socjalnej.

II. Dla zorganizowania i kierowania akcją socjalną dla pracowników państwowych poszczególnych resortów właściwi Ministrowie utworzą niezwłocznie w urządach centralnych ministerstw w ramach departamentów (biur) kadr samodzielne referaty akcji socjalnej. O ile w ministerstwie istnieje już Departament (Wydział) do spraw akcji socjalnej dla pracowników przedsiębiorstw podległych — załatwianie spraw z zakresu akcji socjalnej dla pracowników urzędów i instytucji powinno być zlecone temu Departamentowi (Wydziałowi).

Nadto właściwi Ministrowie utworzą niezwłocznie referaty akcji socjalnej w Urzędach Wojewódzkich, Kuratoriach Okręgów Szkolnych, w Izbach Skarbowych oraz Sądach Apelacyjnych. Referaty takie utworzone być winny również w Dyrekcjach Okręgowych Szkolenia Zawodowego.

W innych urządach II instancji oraz instytucjach zatrudniających większą liczbę pracowników powołani należy referentów akcji socjalnej w stopniu referendarzy. Przyjmuje się przy tym jako orientacyjną liczbę 1 referent na 500 pracowników, z tym jednak, że odstępnie od tej zasady w zależności od warunków i potrzeb lokalnych nastąpić może za zgodą Prezydium Rady Ministrów (Biura Organizacji).

Ponieważ organizacja i kierownictwo akcją socjalną nie powinny być nadmiernie zdecentralizowane — powołanie referentów akcji socjalnej we władzach I instancji należy ograniczyć do wyjątkowych tylko przypadków. Decyzje w tych sprawach wydadza właściwi Ministrowie po zasięgnięciu opinii zarządów głównych właściwych związków zawodowych.

W urządach i instytucjach, w których nie zostaną utworzone referaty względnie powołani referenci akcji socjalnej, czynności związane z tą akcją powinny być powierzane wyznaczonym pracownikom, którzy załatwiać je będą niezależnie od innych obowiązków służbowych.

Do prac w aparacie, kierującym akcją socjalną, powoływać należy przede wszystkim pracowników, mających odpowiednie przygotowanie fachowe, wysokie kwalifikacje osobiste i cieszących się zaufaniem ogółu pracowników. Kandydatury na stanowiska kierownicze powinny być uzgodnione z właściwymi organami związków zawodowych.

Utworzenie referatów akcji socjalnej w urządach centralnych ministerstw nie może być podstawą do zgłaszania wniosków o przydzielenie dodatkowych etatów.

Na obsadę referatów oraz stanowisk referentów akcji socjalnej we władzach I instancjach podległych ministerstwu należy wykorzystać wolne etaty. W przypadku o ile urząd (instytucja) nie dysponowałoby wolnymi etatami i nie można byłoby dokonać koniecznych przesunięć personalnych — zgłoszony być może wniosek o przyznanie dodatkowych etatów. Wniosek ten powinien być szczegółowo uzasadniony, a następnie zaopiniowany przez Prezydium Rady Ministrów (Biuro Organizacji).

III. Postanowienia niniejszego okólnika mają odpowiednie zastosowanie do akcji socjalnej dla pracowników związków samorządu terytorialnego.

Nadzór nad organizowaniem i kierownictwo akcją socjalną dla pracowników samorządowych sprawować będzie samodzielny referat akcji socjalnej w Ministerstwie Admi-

nistracji Publicznej oraz referaty akcji socjalnej w urzędach wojewódzkich.

Organizacja i kierownictwo akcją socjalną w miastach wydzielonych, liczących ponad 100.000 mieszkańców, należy do oddziałów, powołanych w ramach wydziałów organizacyjnych biur zarządów miejskich, w pozostałych miastach wydzielonych — do referatów, względnie referentów, działających w ramach oddziałów organizacyjnych.

Powołanie referentów akcji socjalnej może nastąpić również w tych związkach samorządowych, które zatrudniają większą liczbę pracowników. Decyzja w tej sprawie należy do Wojewody, który powoła je po porozumieniu z Zarządem Okręgowym Związku Zawodowego Pracowników Samorządu Terytorialnego i Instytucji Użyteczności Publicznej.

Akcję socjalną dla pracowników, zatrudnionych przez powiatowy związek samorządowy oraz przez gminy wiejskie i miasta niewydzielone, prowadzi referent akcji socjalnej zatrudniony w biurze starostwa (dział samorządowy).

Bliższe wytyczne w sprawie organizacji akcji socjalnej dla pracowników samorządowych wyda Minister Administracji Publicznej.

IV. Aparat akcji socjalnej będzie miał za zadanie organizowanie i prowadzenie całokształtu tej akcji i administrowanie funduszami na ten cel w porozumieniu z odpowiednimi instancjami związków zawodowych.

Poszczególne związki zawodowe współdziałać będą przy ustalaniu szczegółowych programów akcji socjalnej, przy układaniu oraz zatwierdzaniu preliminarzy budżetowych i wszelkich zmian w budżetach, a także w prowadzeniu akcji i kontroli jej urzędów i placówek. Nadto związki zawodowe przeprowadzać będą społeczną kwalifikację kandydatów do poszczególnych form akcji socjalnej.

V. Przy prowadzeniu akcji socjalnej korzystać należy przede wszystkim z urzędów społecznych utrzymywanych i administrowanych przez Państwo, samorząd, związki zawodowe oraz organizacje społeczne dopuszczone przez Państwo.

VI. Ob. Ob. Ministrowie złożą w terminie do 10 marca 1950 r. sprawozdanie o pracach nad zorganizowaniem aparatu akcji socjalnej dla pracowników państwowych i samorządowych.

PREZES RADY MINISTRÓW

Józef Cyrankiewicz

DZIAŁ II SPRAWY GOSPODARKI NARODOWEJ

280.

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

z dnia 20 stycznia 1950 r.

w sprawie praw i obowiązków głównych (starszych) księgowych przedsiębiorstw i zakładów uspołecznionych.

I. Postanowienia ogólne.

1. W przedsiębiorstwach i zakładach państwowych, samorządowych, państwowo-spółdzielczych, w centralach spółdzielczo-państwowych, w centralach spółdzielni i spółdzielniach samodzielnie bilansujących — wydziela się komórki organizacyjne rachunkowości i podporządkowuje się je bezpośrednio kierownikom odnosnych instytucji, przedsiębiorstw i zakładów.

2. Na czele komórki rachunkowości stoi główny księgowy, któremu porucza się organizację, kierownictwo i kontrolę rachunkowości i sprawozdawczości finansowej we własnej instytucji lub przedsiębiorstwie oraz we wszystkich podległych przedsiębiorstwach i zakładach pracy.

W przedsiębiorstwach i zakładach mniejszych, które określa w drodze zarządzeń właściwi ministrowie w porozumieniu z Ministrem Skarbu, stoi na czele komórki rachunkowości starszy księgowy. W tych wypadkach przepisy o prawach i obowiązkach głównych księgowych dotyczą starszych księgowych.

3. Mianowania, zwolnienia i przeniesienia głównego księgowego dokonuje jednostka nadrzędna na wniosek kierownictwa instytucji przedsiębiorstwa lub zakładu, zaopiniowany przez głównego księgowego jednostki nadrzędnej.

4. Przejęcie i oddanie spraw przez głównego księgowego dokonuje się protokólnie; protokół sporządza się po sprawdzeniu stanu księgowości finansowej, materiałowej oraz sprawozdawczości instytucji, przedsiębiorstwa lub zakładu.

Przejęcie i oddanie spraw odbywa się w obecności przedstawiciela jednostki nadrzędnej.